

XABIER | DÍAZ

Cántiga da Montaña (A Degrada - Cervantes)

Ó pasar pola túa porta
levo présa e vou correndo
porque non digan teus pais
que de amores te pretendo.

Dende aquí te estou mirando
cara a cara, *frente a frente*
e non che podo dicir
o que o meu corazón sente.

Neste *lugarín* pequeno
amores hei de encontrar:
ou pico ou no fondo
ou no medio do lugar.

Polo sol mándoche cartas,
pola lúa saudades,
polas estrelas do ceo
memorias que te regales.

